

POSTANOWIENIE

Dnia 18 lipca 2007 r.

Sąd Najwyższy w składzie :

SSN Jolanta Strusińska-Żukowska

w sprawie z powództwa S. K.
przeciwko Samodzielnemu Publicznemu Zakładowi Opieki Zdrowotnej "R." G.
Centrum Rehabilitacji im. [...]
o przywrócenie do pracy,
po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Pracy, Ubezpieczeń
Społecznych i Spraw Publicznych w dniu 18 lipca 2007 r.,
skargi kasacyjnej powoda od wyroku Sądu Okręgowego - Sądu Pracy i
Ubezpieczeń Społecznych w G.
z dnia 9 listopada 2006 r.,

odrzuca skargę kasacyjną.

Uzasadnienie

Wyrokiem z dnia 9 listopada 2006 r. Sąd Okręgowy – Sąd Pracy i Ubezpieczeń Społecznych oddalił apelację powoda od wyroku Sądu Rejonowego – Sądu Pracy z dnia 14 czerwca 2006 r. oddalającego powództwo S.K. o przywrócenie do pracy w pozwanym Samodzielnym Publicznym Zakładzie Opieki Zdrowotnej „R.” i o zasądzenie wynagrodzenia za czas pozostawania bez pracy.

Powód wywiódł skargę kasacyjną od tego wyroku i zarzucając „*pominięcie faktu sytuacji finansowej powoda, która to sytuacja winna być brana pod uwagę przy zwolnieniu, mimo że sytuacja finansowa i życiowa na takie zwolnienie nie pozwalała*”, a ponadto, że „*Sąd nie dokonał analizy zasadności rozwiązania z*

powodem stosunku pracy przez pryzmat art. 8 k.p.”, wniósł o uchylenie i zmianę zaskarżonego wyroku lub jego uchylenie i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania przy jednoczesnym zasądzeniu od pozwanego kosztów postępowania.

W skardze kasacyjnej zawarty jest wniosek o przyjęcie jej do rozpoznania, *„albowiem koniecznym jest odpowiedź na pytanie dotyczące zasadności rozwiązania stosunku pracy, albowiem Sąd nie zbadał, czy postępowanie pracodawcy spełniało warunki określone w art. 8 k.p.”* Nadto w części poprzedzającej wniosek o przyjęcie skargi do rozpoznania znajduje się następujące sformułowanie: *„Wskazując na podstawy skargi kasacyjnej, Sąd Najwyższy winien ustosunkować się do zagadnienia prawnego, a mianowicie, czy w przypadku zwolnień z mocy art. 30 k.p. Sąd winien badać zasadność ich przeprowadzania przez pryzmat kondycji finansowej pracodawcy oraz sytuacji życiowej i materialnej pracownika, a także pod kątem art. 8 k.p.”*

Rozważając, czy tak zredagowana skarga spełnia wymagania stawiane przez art. 398⁴ § 1 k.p.c., Sąd Najwyższy stwierdził, co następuje.

Zgodnie z art. 398⁴ k.p.c. skarga kasacyjna - oprócz wymagań stawianych pismom procesowym - powinna także spełniać wymagania stawiane jej jako środkowi odwoławczemu, kierowanemu do Sądu Najwyższego. Wymagania, o jakich mowa, to oznaczenie orzeczenia, od którego jest wniesiona (ze wskazaniem, czy jest ono zaskarżone w całości czy w części), przytoczenie podstaw kasacyjnych i ich uzasadnienie, wniosek o przyjęcie skargi do rozpoznania i jego uzasadnienie oraz wniosek o uchylenie lub uchylenie i zmianę orzeczenia w całości lub w części.

Zgodnie z art. 398⁶ § 2 k.p.c., braki skargi kasacyjnej w zakresie wskazanych wymagań nie podlegają naprawieniu w trybie właściwym dla usuwania braków formalnych pisma procesowego, a skarga kasacyjna, dotknięta tymi brakami, podlega odrzuceniu a limine.

W utrwalonym orzecznictwie Sądu Najwyższego stanowczo i jednoznacznie wyjaśniono, że przytoczenie podstaw kasacyjnych wymaga wskazania konkretnych przepisów, których naruszenie skarżący zarzuca. W wypadku podstawy wymienionej w art. 398³ § 1 pkt 1 k.p.c., konieczne jest oznaczenie naruszonych norm prawa materialnego oraz postaci ich naruszenia, w wypadku podstawy z art. 398³ § 1 pkt 2 k.p.c., nieodzowne jest wskazanie konkretnych przepisów

postępowania, które miały ulec naruszeniu i istotnego wpływu, jaki mogło to wywrzeć na wynik sprawy. Brak właściwego określenia podstawy kasacyjnej stanowi nieusuwalną wadę skargi kasacyjnej i prowadzi do jej odrzucenia, jako niedopuszczalnej (spośród licznych orzeczeń Sadu Najwyższego w tej kwestii por. m.in. orzeczenia z dnia 11 lutego 1997 r., II CKN 65/97 i z dnia 7 kwietnia 1997 r., III CKN 29/97, odpowiednio OSNC 1997, nr 6-7, poz. 93 i 97).

Skarga kasacyjna powoda nie zawiera właściwego oznaczenia jej podstawy. Wskazanie na *„pominięcie faktu sytuacji finansowej powoda, która to sytuacja winna być brana pod uwagę przy zwolnieniu, mimo że sytuacja finansowa i życiowa na takie zwolnienie nie pozwalała”* takiej podstawy bowiem w ogóle nie stanowi, zaś stwierdzenie, że *„Sąd nie dokonał analizy zasadności rozwiązania z powodem stosunku pracy przez pryzmat art. 8 k.p.”* może co najwyżej sugerować zarzut naruszenia prawa materialnego przez niezastosowanie tego przepisu do rozstrzygnięcia sprawy, ale Sąd Najwyższy działając jako sąd kasacyjny nie jest uprawniony do samodzielnego konkretyzowania zarzutów lub też stawiania hipotez co do tego, jakiego przepisu dotyczy podstawa skargi kasacyjnej. Działanie takie byłoby nieuprawnione, a nawet mogłoby być niezgodne z intencją i interesem skarżącego.

Zgodnie z art. 398⁴ § 1 pkt 3 k.p.c., do istotnych wymagań skargi kasacyjnej należy także obowiązek skarżącego złożenia wniosku o przyjęcie skargi do rozpoznania i uzasadnienia tego wniosku. Wymóg ten wiąże się z tzw. przedsądem, polegającym m.in. na możliwości odmowy przez Sąd Najwyższy przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania (art. 398⁹ § 2 k.p.c.). Właśnie ze względu na ten sposób zakończenia postępowania kasacyjnego, kolidujący z intencją strony skarżącej, nadano obowiązkowi z art. 398⁴ § 1 pkt 3 k.p.c. walor zrównany z obowiązkiem przytoczenia podstaw kasacyjnych i ich uzasadnienia (art. 398⁴ § 1 pkt 2 k.p.c.). Nie są to jednak obowiązki tożsame, zatem nie jest spełnieniem wymagania z art. 398⁴ § 1 pkt 3 k.p.c. jedynie wskazanie podstaw kasacyjnych lub odwołanie się przez skarżącego do ich uzasadnienia. Argumentacja uzasadniająca wniosek o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania powinna nawiązywać do wymienionych w art. 398⁹ § 1 k.p.c. przesłanek „przedsądu” oraz wykazywać, że okoliczności te w sprawie zachodzą. Pozostaje to

w ścisłym związku z modelem skargi kasacyjnej, w którym rozpoznanie skargi następuje tylko z przyczyn kwalifikowanych, wymienionych w art. 398⁹ § 1 k.p.c., tj. wówczas, gdy w sprawie występuje istotne zagadnienie prawne, bądź istnieje potrzeba wykładni przepisów prawnych budzących poważne wątpliwości lub wywołujących rozbieżności w orzecznictwie sądów, czy też zachodzi nieważność postępowania lub gdy skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona. Za prawidłową motywację wniosku nie można przy tym uznać powtórzenia ogólnych sformułowań ustawy przewidujących okoliczności uzasadniające przyjęcie przez Sąd Najwyższy skargi kasacyjnej do rozpoznania. Tym bardziej nie spełnia obowiązku określonego w art. 398⁴ § 1 pkt 3 k.p.c. powołanie się przez skarżącego na jakiekolwiek okoliczności, które w jego ocenie uzasadniają przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania (por. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 11 kwietnia 2006 r., II CSK 65/06, LEX nr 189753).

Skarga kasacyjna powoda nie zawiera uzasadnienia wniosku o przyjęcie jej do rozpoznania w powyższym rozumieniu. Stwierdzenie, że *„koniecznym jest odpowiedź na pytanie dotyczące zasadności rozwiązania stosunku pracy, albowiem Sąd nie zbadał, czy postępowanie pracodawcy spełniało warunki określone w art. 8 k.p.”* nie nawiązuje bowiem do żadnej z okoliczności określonych w art. 398⁹ § 1 k.p.c., zaś zawarte w innej części skargi sformułowanie o potrzebie ustosunkowania się przez Sąd Najwyższy *„do zagadnienia prawnego, a mianowicie, czy w przypadku zwolnień z mocy art. 30 k.p. Sąd winien badać zasadność ich przeprowadzania przez pryzmat kondycji finansowej pracodawcy oraz sytuacji życiowej i materialnej pracownika, a także pod kątem art. 8 k.p.”* tylko pozornie wskazuje na jedną z przesłanek „przedsądu”. Wykazanie okoliczności, które uzasadniałyby rozpoznanie skargi kasacyjnej ze względu na występujące w sprawie istotne zagadnienie prawne (art. 398⁴ § 1 pkt 3 i art. 398⁹ § 1 pkt 1 k.p.c.), polega bowiem na przedstawieniu tego zagadnienia przez jego sformułowanie z przytoczeniem argumentów prawnych, które prowadzą do rozbieżnych ocen prawnych. Wypełnienie tego obowiązku - nałożonego na osoby uprawnione do sporządzenia skargi kasacyjnej, którymi są profesjonalni pełnomocnicy procesowi lub podmioty o kwalifikacjach wskazanych w ustawie - nie może być zastąpione przez powołanie podstaw skargi kasacyjnej i ich uzasadnienia, czy też

sformułowanie pytania o to, czy decyzja pracodawcy o rozwiązaniu umowy o pracę może być zakwestionowana ze względu na zasady współżycia społecznego, bądź potraktowana jako nadużycie prawa, jak uczynił to autor skargi kasacyjnej w niniejszej sprawie, nawet bez próby wyjaśnienia, jakiego rodzaju problem prawny wymaga w związku z tym rozstrzygnięcia.

Skarga kasacyjna powoda nie odpowiada więc ustawowym wymaganiom konstrukcyjnym, bowiem nie zawiera przytoczenia podstaw kasacyjnych oraz uzasadnienia wniosku o przyjęcie jej do rozpoznania (art. 398⁴ § 1 pkt 2 i 3 k.p.c.), wobec czego Sąd Najwyższy, na podstawie art. 398⁶ § 3 k.p.c., postanowił jak w sentencji.